

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 27243-05-17 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

בפני כבוד השופט נועם רף

תובעים 1. בתיה עמית
2. ד.ל.ב. מוטו ספורט בע"מ

נגד

נתבעים 1. אור נבעה
2. שאולי אמירה

פסק דין

כללי:

1 לפני תביעה בגין הפרת חוק איסור לשון הרע, הפרת חובה חקוקה של חוק יסוד כבוד האדם
2 וחירותו, פגיעה בקניין, פרסום לשון הרע בזדון, הפצת שקר במפגיע, פגיעה בפרטיות
3 והטרדה מאיימת.

4 לאור פרישתה של כב' השופטת גלית אוסי שרעבי, תיק זה הועבר לטיפול לאחר שני דיוני
5 הוכחות שנשמעו בפני כב' השופטת אוסי שרעבי וסיכומים שהוגשו בכתב.

6 לאור זאת, ביום 28.2.21 זומנו הצדדים לדיון. בית המשפט ניסה להביא הצדדים לכדי
7 הבנות, אך ללא הצלחה.

טענות התובעים בכתב התביעה:

8 לטענת התובעים, הנתבעים פתחו במסע השמצה והכפשה כנגדם.

9 התובעת הינה המשווקת הרשמית של רכבי שטח מתוצרת POLARIS, כאשר מר דורי
10 מנור הינו דור שלישי מנהל בחברה (להלן: "החברה").

11 התובע הינו עובד של החברה ומשמש כמנהל שירות שמוסמך לאבחן תקלות ברכבים.
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 התובע הוא הגורם המקצועי אשר מולו אושרו או ניתחו תביעות לאחריות ותיקונים של
2 רכבים במסגרת אחריות היצרן.
3
- 4 הנתבעים ביקשו לחסות תחת אחריות זו ומאחר והנוקד שנגרם לרכבים היה כתוצאה
5 משימוש ולא עקב תקלה, לא ניתנה האחריות המבוקשת.
6
- 7 בעקבות זאת, יצאו הנתבעים למשא השמצה במסגרת קבוצת וואטסאפ בשם "קבוצת
8 דאעש" בה היו חברים בזמנו כ- 200 חברים ובזמן התביעה מנתה כ- 130 חברים.
9
- 10 מדובר בקבוצה בה חברים חלק מציבור רוכבי כלי השטח בישראל.
11
- 12 בנוסף לפרסומים בקבוצה, הנתבעים עיצבו, הפיקו והפיצו מדבקות וסרטונים בגנות
13 התובע.
14
- 15 בכתב התביעה טוענים התובעים ל- 12 פרסומים. התובעים חוזרים ומציינים כי מדובר אך
16 במדגם מייצג של פרסומים, אך מאחר וכתב התביעה מתייחס אך ל- 12 פרסומים אלו, הנני
17 נותן את הדעת אך לגביהם.
18
- 19 הפרסום הראשון – הפרסום הראשון הנטען בא לפגוע במשלח ידו של התובע בדברים
20 הבאים:
21
- 22 **19/3/16, 22:24:52 : אור נבעה : הביעה שבתיה הורס לו**
23 **אינטראקציה עם הלקוחות**
24 **19/3/16, 22:25:06 : אור נבעה : אם יהיה מרד וכל סוכן יגיד**
25 **שהוא לא מוכן שבתיה יתקשר עם הלקוחות שלו**
26 **19/3/16, 22:25:09 : אור נבעה : החברה תשגשג**
27 ...
28 **19/3/16, 23:19:19 : אור נבעה : חייל שלי**
29 **19/3/16, 23:19:43 : אור נבעה : הוא עובד אצלי**
30 **19/3/16, 23:19:47 : אור נבעה : מי משלם לו משכורת?**
31 **19/3/16, 23:19:48 : שאולי דעש : בתייה תן לנו הקשב**
32 **19/3/16, 23:19:57 : אור נבעה : מגידיש? שקונה כלים**
33 **משומשים?**
34 **19/3/16, 23:20:02 : אור נבעה : מי משלם לו משכורת???**

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 אור נבעה : אני ושאוּלי ! 23:20:07 ,19/3/16
- 2 ...
- 3 אור נבעה : גם ככה אנחנו לא מתייחסים 22:26:49 ,19/3/16
- 4 אליך בקטע מקצועי
- 5 אור נבעה : עובדה שעקפנו אותך 22:26:58 ,19/3/16
- 6 שאולי דעש : <התמונה הושמטה> 22:27:00 ,19/3/16
- 7 וגרמנו לפיטורים שלך 22:27:08 ,19/3/16
- 8 אור נבעה : ושל עוד הרבה" 22:27:12 ,19/3/16
- 9 (להלן : "הפרסום הראשון").
- 10
- 11 הפרסום השני – בפרסום השני ניתן לראות סרטון שפורסם בקבוצה בו נראה הנתבע 2 .14
- 12 מטיל את מימיו על כלי רכב שמשווק את התובעת ואומר הדברים הבאים :
- 13
- 14 "משתין עליך (תובע 1), ועל הרייזרים שלך, ועל כל ד.ל.ב, ועל
- 15 המנכ"ל שלך, ועל הכושילאמא שלך הזונה, הבנת?!"
- 16 (להלן : "הפרסום השני").
- 17
- 18 הפרסום השלישי – עניינו של הפרסום השלישי הינו, עיצוב, הפקה והפצה של סטיקר בה .15
- 19 נרשם :
- 20
- 21 "גם אני שם זין על עמית בתיה!!!"
- 22
- 23 (להלן : "הפרסום השלישי").
- 24
- 25 התובעים תומכים את טענתם לכך שהנתבעים קשורים למדבקה בדברים שנכתבו בקבוצה :
- 26
- 27 אור נבעה : שלומי אני הולך 14:29:44 ,19/3/16
- 28 להכין מדבקות
- 29 + 14:29:49 ,19/3/16 : 52-675-0705 972 רשמתי על מי
- 30 שרשום שם
- 31 אור נבעה : "גם אני שם זין על כעמית
- 32 בתייה"
- 33 אור נבעה : ולחלק בשטח 14:29:56 ,19/3/16
- 34 אור נבעה : סטיקרים 14:29:58 ,19/3/16

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 חחחח : 14:30:04 ,19/3/16 + 52-675-0705 972
- 2 חחחח : 14:30:39 ,19/3/16 + 54-595-1863 972 יאללה שבת שלום
- 3 חברים. תניעו...
- 4 חחחח : 14:30:43 ,19/3/16 אור נבעה : שאולי לטיפולך יום א'
- 5 חחחח : 14:30:50 ,19/3/16 אור נבעה : סטיקר אחד כפול 5000
- 6 חחחח : 14:30:57 ,19/3/16 אור נבעה : "גם אני שם זין על עמית בתייה"

7

8 הפרסום הרביעי – הפרסום הרביעי עניינו עיצוב והפצת סטיקר נוסף בו נרשם: .16

9

10 "דלב ללא שירות ובלתי אחריות"

11

12 (להלן: "הפרסום הרביעי").

13

14 התובעים תומכים את טענתם שהדברים קשורים לאמור בסטיקר זה לדברים שנכתבו

15 בקבוצה כדלהלן:

16

17 חחחח : 14:31:04 ,19/3/16 אור נבעה : סטיקר שני כפול 5000

18 חחחח : 14:31:17 ,19/3/16 אור נבעה : "דלב ללא שרות ובלתי אחריות:

19 חחחח : 14:31:22 ,19/3/16 + 52-675-0705 972 אז מה להדביק על

20 כל רייזר

21 חחחח : 14:31:22 ,19/3/16 אור נבעה : כל אחד בשטח יקבל כנה

22 חחחח : 14:31:30 ,19/3/16 אור נבעה : כמה

23 חחחח : 14:31:33 ,19/3/16 + 52-675-0705 972 אילן ואושרי יפחדו

24 לשים

25 חחחח : 14:31:48 ,19/3/16 אור נבעה : מדביק להם"

26

27 הפרסום החמישי – הפרסום החמישי עניינו עיצוב והפצת של סטיקר שלישי בו בחר הנתבע .17

28 פרסם בעמוד הפייסבוק שלו תמונה שבה נראית דמות מצוירת מטילה את מימיה על

29 הכיתוב "RZR POLARIS". בנוסף הנתבע 1 ציין:

30

31 "להזמנת מדבקות חייגו לסמנכל מכירות דאעש מר חן עמיר Chen Amir"

32

33 (להלן: "הפרסום החמישי").

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

1

2 על מנת למקסם את פרסום והפצת הסטיקר השלישי הנתבע 1 פרסם את דבר קיומו של
3 הסטיקר השלישי על עמוד הפייסבוק של 12 אנשים נוספים.

4

5 הפרסום השישי – בפרסום זה כתב הנתבע 2 : 18.

6

7 "18/3/16, 20:43:16 + 972 4100 4100-844-50 : תשמע מניסיון שלי

8

לא מומלץ להיכנס עם אור נבעה לפינות כאלה!

9

הוא יעשה לכם שיימינג ברמה של ילדה בכיתה ד' שלא רוצה

10

לבוא עם גשר בשיניים לבית הספר מחשש לחרם

11

"18/3/16, 20:43:16 : שאולי דעש: עמית בכבוד שלך צא אני עוד

12

רחמן אור יגרם לך לתלות את עצמך עם רצועה של רייזר"

13

14 (להלן: "הפרסום השישי").

15

16

17 הפרסום השביעי – בפרסום זה פרסם הנתבע 1 הדברים הבאים : 19.

18

19 "19/3/16, 23:28:06 : אור נבעה : קיצר עמית תבוא מחר לאודי

20

פורת עם ג'ילדה.

21

"19/3/16, 23:28:11 : אור נבעה : הכלי שם ב 9

22

"19/3/16, 23:28:15 : שאולי דעש : חחחחחחחח

23

"19/3/16, 23:28:19 : אור נבעה : ושלא תבוא עם פטיש כמו

24

שעשית להוא

25

"19/3/16, 23:28:28 : אור נבעה : למה אני פורץ למצלמות

26

אבטחה בקלות

27

...

28

"19/3/16, 23:30:14 : אור נבעה : בתייה שבר שם גיר למישהו

29

"19/3/16, 23:30:20 : אור נבעה : ואז החליף לו באחריות

30

"19/3/16, 23:30:24 : אור נבעה : כדי לזכות בתודה"

31

32 (להלן: "הפרסום השביעי").

33

34

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 27243-05-17 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני : תיק עזר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

(להלן : "הפרסום התשיעי").

22. הפרסום העשירי – בפרסום זה הנתבעים פרסמו הדברים הבאים :

"9/3/16, 22:21:35 : שאולי דעש : שלומי עכשיו אני רוצה

שתרשום לעמית בתיה שאתה שם זין עליו

9/3/16, 22:21:53 : שאולי דעש : שלומי עכשיו אני רוצה

שתרשום לעמית בתיה שאתה שם זין עליו

9/3/16, 22:21:58 : שאולי דעש : שלומי עכשיו אני רוצה

שתרשום לעמית בתיה שאתה שם זין עליו

9/3/16, 22:22:05 : אור נבעה : בדיוק

9/3/16, 22:22:06 : שאולי דעש : תוכיח שאתה לא מייקל

9/3/16, 22:22:06 + : 25-675-0705 972 : למה לומר את זה

שאולי הוא לא עשה לי כלום זה דלב עצבנו אותי

9/3/16, 22:22:08 : אור נבעה : שאולי קדימה"

עת שלא נענה אותו חבר הקבוצה באופן מידי להתגרות מצד הנתבעים, התבקש אותו חבר להוכיח כי אינו "מייקל". ככל ולא ברורה כוונת הנתבעים באשר לשימוש במונח "מייקל", הגדילו הנתבעים לעשות עת בחרו לערוך את תמונתו של אותו מייקל אלרוי (משתתף בתוכנית הריאליטי "האח הגדול" אשר הביא לידיעת הציבור כי הינו טרנסגינדר) ולהוסיף לה את הכיתוב הבא :

" שלומי עכשיו אני רוצה שתרשום לעמית בתיה

שאתה שם זין עליו

ועל כל דלב

וזה גם חרוז שלומי

תוכיח שאתה לא מייקל"

וידגש כי לא מדובר במקרה בודד בו בחרו הנתבעים לעשות שימוש בהערות הומופוביות כדי להתעמר בחברי קבוצת דאעש תוך פרסום לשון הרע כלפי התובע. כך למשל, ערכו הנתבעים תמונה נוספת, הפעם של מתמודד "האח הגדול" מר גיל אלמוג בתוספת

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

הכיתוב:

" שלומי עכשיו אני רוצה שתרושום לעמית בתיה

שאתה שם זין עליו

ועל כל דלב

וזה גם חרוה שלומי

תוכיח שאתה לא גיל"

מדובר במתמודד אשר חשף בפני קהל הצופים את נטייתו המינית, קרי ציין כי הינו הומוסקסואל.

(להלן: " הפרסום העשירי").

23. הפרסום האחד עשר – פרסום זה מתייחס למספר תאריכים בה נרשמו בקבוצה הדברים הבאים:

"9/3/16, 22:34:04 : שאולי דעש : בתיה ישוטר כשאני ארכב

עליך אני אזיין אותך בתחת שאפילו הכלבים בכלביה שאתה

תעבוד בה לא ישתינו עליך

...

18/3/16, 20:36:04 : אור נבעה : בתייה אם אני שם לך

את הביצים של על העיניים שלך

18/3/16, 20:36:07 : אור נבעה : אתה מרגיש כמו חדש

...

18/3/16, 20:42:07 : אור נבעה : בתייה אני מחרבן עליך ועל דלב

...

18/3/16, 20:43:27 : אור נבעה : אתה תסדר לי את הכלי יום ראשון

18/3/16, 20:43:29 : אור נבעה : כמו כלב טוב

18/3/16, 20:43:32 : שאולי נהיה לקק + 52-620-2369 972

18/3/16, 20:43:34 : אור נבעה : ואני יכניס אותך לקבוצה

18/3/16, 20:43:39 : חחחחחחחח + 52-398-1321 972

18/3/16, 20:43:39 : אור נבעה : ויגיד לך שאני מחרבן עליך"

(להלן: " הפרסום האחד עשר").

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

1

2

3 24. הפרסום השניים עשר – התובעים מייחסים פרסום זה לצירוף חוזר ונשנה של התובע

4

לקבוצה למרות רצונו לצאת מהקבוצה בדברים הבאים:

5

6

”15:52:25, 1/1/16 : את/ה עזבת את הקבוצה

7

18:44:51, 1/1/16 : אור נבעה צירף/ה אותך

8

...

9

16:52:03, 23/1/16 : אור נבעה : כל פעם שהקוף משתחרר

10

16:52:05, 23/1/16 : את/ה עזבת את הקבוצה

11

16:52:31, 23/1/16 : אור נבעה צירף/ה אותך

12

16:52:36, 23/1/16 : אור נבעה : בתייה די

13

16:52:40, 23/1/16 : אור נבעה : אני קושר את הקוף

14

16:52:42, 23/1/16 : אור נבעה : אל תצא”

15

16

(להלן: "הפרסום השניים עשר").

17

18

25. בדברים אלה מייחסים התובעים לנתבעים את העוולות הבאות:

19

20

א. הפרת חובה חקוקה בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו ופגיעה בקניין.

21

22

ב. פרסום לשון הרע בזדון בהתאם להוראות סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע.

23

24

ג. הפצת שקר מפגיע כאמור בסעיף 58 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש].

25

26

ד. פגיעה בפרטיות בהתאם לסעיף 4 לחוק הגנה על פרטיות.

27

28

ה. הטרדה מאיימת לפי סעיף 2 לחוק מניעת הטרדה מאיימת.

29

30

26. התובעים מוסיפים וטוענים לפגיעה כספית בתובעת 2 בכך שהנתבעים סיקלו עסקאות

31

אפשרויות מול התובע לאור הדברים הבאים שנאמרו בקבוצה:

32

33

”03/01/16 21:07:40 : +972 0705-0705-52 צירף/צירפה אותך

34

03/01/16 21:07:46 : אור נבעה : בתייה

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 21:07:55 03/01/16 אור נבעה: היום אני ושאוּלי עצרנו לכם חמש עסקאות,
 2 21:08:00 03/01/16 אור נבעה: 5 מאבריק הוציאו
 3 21:08:04 03/01/16 לקחנו אותם יד ביד
 4 21:08:32 03/01/16 + 972 9990-499-53 שאולי
 5 21:08:32 03/01/16 אור נבעה: כל היום בזבזנו עליהם
 6 21:08:38 03/01/16 אור נבעה: רק כדי שלא יקנו ממכם
 7 21:08:40 03/01/16 אור נבעה: ממכם

ובמועד אחר:

- 11 "23/01/16, 12:13:04 אור נבעה: תבין בתייה כל עוד 2 אנשים שפולריס בלעדיהם
 12 תשרוד לא קונים
 13 12:13:08, 23/01/16 אור נבעה: עוד 100 לא קונים
 14 12:13:14 23/01/16 אור נבעה: שזה 50 אחוז מערך החברה שלגם.
 15 12:12:31 23/01/16 אור נבעה: אתה חושב שאנחנו מבלבלים את המוח אבל אתה רואה
 16 נתוני מכירה על האיזור
 17 12:13:36 23/01/16 50-472-2922 972: בתייה רוצים להפגש במלבי?
 18 12:14:01 23/01/16 אור נבעה: אנחנו שני אנשים קטנים שעצרו את כל המכירות באזור
 19 השפלה".

- 21 27. בסוף כתב התביעה מציינים התובעים כי מדובר לכל הפחות ב- 12 פרסומים. אין זה מקומו
 22 של בית המשפט לנסות ולדלות פרסומים נוספים ועל כן בית המשפט התייחס אך ורק
 23 לפרסומים שפורטו בכתב התביעה.

טענות הנתבעים בכתב ההגנה:

- 27 28. לטענת הנתבעים, הם נהגו לקנות כלי שטח רבים מהתובעת 2. בממוצע 2-3 כלים בשנה
 28 בעלות של 200,000 ₪ בממוצע לכל כלי שטח.
 29
 30 29. לאחר שעברו לסוג מסוים של רכבים בעלי נפח של 1,000 סמ"ק, התגלו בכלים בעיות
 31 טכניות ומכניות.
 32

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 27243-05-17 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 30. התובעת ייחסה את התקלות לנהגים בטענה שהם אינם יודעים לנהוג בכלי הרכב והתובעת
2 סירבה ליתן לרכבים אחריות. כתוצאה מכך, נאלצו הנתבעים לשלם עשרות אלפי שקלים
3 עבור תיקונים.
4
- 5 31. התובעת 2 שלחה את התובע 1 להצטרף כחבר בקבוצה כדי לדלות מידע על לקוחותיה
6 ופעילותם. מדובר בקבוצה שמונה 20 איש לטיולים. כמו כן, מדובר בקבוצה הומוריסטית,
7 מליצית וחברית ושמש מעיד על כך.
8
- 9 32. התובע הציג את עצמו כחבר בקבוצה שמעוניין להצטרף לרכיבות וכן כעובד התובעת. בפועל
10 אסף התובע חומרים ותמונות כדי לבסס המטלות מדוע לא להעניק אחריות לרכבים.
11
- 12 33. התובע התגרה באופן תדיר בחברי הקבוצה.
13
- 14 34. הנתבעים הוציאו את התובע מהקבוצה פעמים רבות, אך הוא ביקש להיכנס שוב ושוב דרך
15 חברים אחרים.
16
- 17 35. באפשרות התובע היה לחסום את הקבוצה, אך הוא לא עשה כן.
18
- 19 36. לאחר שהנתבעים קיבלו מכתב התראה מהתובעת, נערכה פגישה עם נציגי התובעת ולאחר
20 משא ומתן הגיעו הצדדים להסכמות, שהתובעים הפרו.
21
- 22 37. לנתבעים טענות כלפי השירות שנתנה התובעת.
23
- 24 38. מדובר בתביעת השתקה. הנתבעים אך הביעו דעה כלפי השירות של התובעת.
25
- 26 39. טענות התובעים אינן מגלות עילה בהתאם לחוק איסור לשון הרע. הפרסומים אינם מהווים
27 לשון הרע. מדובר בפרסומים שהם לכל היותר זוטי דברים או גידופים שאינם מקימים
28 עילת תביעה בלשון הרע. לתובע אשם תורם מלא בפרסומים ולנתבעים ההגנות שבחוק של
29 אמת בפרסום בתום לב.
30
- 31 40. כמו כן, התביעה מופרזת בכל קנה מידה.
32
33
34

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

דין והכרעה:

41. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965, קובע:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;

בסעיף זה "אדם" – יחיד או תאגיד;

"מוגבלות" – לקות פיסית, נפשית או שכלית, לרבות קוגניטיבית, קבועה או זמנית."

42. בע"א 751/10 פלוני נגד ד"ר אילנה דיין – אורבך (פורסם בנבו), התייחס בית המשפט למבחן השלבים במסגרת הליך של תביעה בעוולת לשון הרע בקובעו:

"תרשים הזרימה בתביעות לשון הרע הוא כדלהלן: בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם נכנס הפרסום לד' אמות אחת החסינויות - דין התביעה להידחות. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או-אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים (לתיאור שונה במקצת של השלבים ראו בע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי בפסקה 7 ([פורסם בנבו], 4.8.2008)).".

43. לאור האמור, בשלב הראשון יש לבחון האם הביטוי/פרסום מהווה לשון הרע והאם מתקיים יסוד הפרסום.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 44. לצורך בחינת האמור, יש לבחון כל אחד משניים עשר הפרסומים אליהם מתייחס כתב
2 התביעה.
- 3
4 45. הלכה היא שהמבחן לבחינתו של לשון הרע הוא מבחן אובייקטיבי. דהיינו, בית משפט יבחן
5 כיצד נתפס הפרסום בעיני האדם הסביר.
6
- 7 46. בתא"מ 17-01-13358 חמדני נ' כהן (פורסם בנבו) קבע בימ"ש בעניין זה:
8
- 9 "על כן, לא הכוונה או המניע שמאחורי הפרסום הם שיצביעו על קיומה של לשון הרע,
10 אלא המסר עמו הוא מותיר את המאזין ואת הצופה, שהרי עיקרון חשוב בעוללת לשון הרע
11 הוא, שאין כל צורך להוכיח יסוד נפשי כלשהו (שנהר, בעמוד 143). מכאן, עולה כי ניתן
12 להטיל אחריות על נתבע בלשון הרע, גם אם לא העלה על דעתו שהדברים שפרסם מהווים
13 לשון הרע. על התובע להוכיח אך את היסוד העובדתי, היינו, שהנתבע פרסם לשון הרע
14 הפוגעת בו או שהוא נושא באחריות לפרסום כזה. לצד זאת, נקבע כי הכוונה בפרסום
15 "...יכול שתשפיע על הבחינות האחרות המתבקשות בחוק אך לא על שאלת עצם קיומה
16 של לשון הרע" (ע"א דייין-אורבך, פסקה 83 לפסק דינו של השופט א' ריבלין). ביישומו של
17 המבחן האובייקטיבי, השאלה היא "...מהו המובן שהאדם הסביר והרגיל היה מייחס
18 לפרסום, והאם היה באותו מובן כדי לפגוע בשמו הטוב של התובע" (ע"א 1104/00 דוד
19 אפל נ' איילה חסון, פ"ד נו(2) 606, 617 (2002) (להלן: עניין אפל)). מכאן, הודגש היטב
20 בפסיקה כי "...פרשנות הפרסום תיעשה על-ידי בית-המשפט תוך עיון בפרסום עצמו
21 בלא להיזקק בדרך-כלל לעדויות ולראיות בשאלת משמעות הפרסום" (שם, שם). כלל זה
22 המחייב פרשנות על-פי המשמעות הרגילה והטבעית של הדברים, שולל במשתמע גם
23 הזדקקות למקורות פרשניים שאינם בידיעת "האדם ברוחב" (שנהר, בעמוד 110-111)."
24
- 25 47. בע"א 723/74 הוצאת עיתון הארץ נ' חברת חשמל (פורסם בנבו) נקבע:
26
- 27 "המבחן בדבר קיום לשון הרע לפי סעיף 1 איננו מתמצה בתחושת העלבון הסובייקטיבית
28 של הפרט, עליו נסב הדיבור או הכתב המייחס לו דברים פוגעים, אלא יסודו אובייקטיבי,
29 היינו מה השפעתם או זיקתם של דברי לשון הרע להערכה לה זוכה הפרט-התובע בעיני ה
30 בריות (ע"א 56/66, רבינוביץ נ' מירלין, (1), בע' 1226; ע"א 65/534, דיאב נ' דיאב, (2), בע'
31 274). איסור לשון הרע בא לעגן בחוק החרות את זכותו של כל אדם, כי הערכתו בעיני
32 אחרים לא תיפגם ולא תיפגע על-ידי הודעות כוזבות בגנותו (דברי השופט L.J. Scrutton,
33 במשפט Yousoupoff v. Metro-Goldwyn-Mayer Pictures, Ltd. (1934) 50 T.L.R.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 27243-05-17 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 Scott v. Sampson (1882) 8 Q.B.D. 491, 503, בהם הפנה לפסק הדין בענין, (17), 581, 584,
2 "((18))"
3
4 48. האמור בא לכדי ביטוי גם בתא"מ 17-02-39963 דגן נ' קווה (פורסם בנבו) שם נקבע:
5
6 "לכן, אין חשיבות לשאלה מה הייתה כוונתו של המפרסם מצד אחד ואין חשיבות לשאלה
7 כיצד הבין את הדברים בפועל מי שקרא את הדברים מהצד השני. המבחן הקובע הוא:
8 "מהו המובן שהאדם הסביר והרגיל היה מייחס לפרסום, והאם היה באותו מובן כדי
9 לפגוע בשמו הטוב של התובע. בהתאם לכך, אין חשיבות לכוונת המפרסם או לדרך בה
10 הובן הפרסום על-ידי הטוען לפגיעה בו" (דברי כב' השופטת ביניש בע"א 1104/00 אפל נ'
11 חסון, נו(2) 607)".
12
13 49. הפרסום הראשון – לטענת התובע פרסום זה בא לפגוע במשלח ידו של התובע 2 ואף להביא
14 לפיטוריו.
15
16 50. בתיק אזרחי (דימונה) 12-09-53154 גור נ' אבידן (פורסם בנבו) התייחס בימ"ש לפרסום
17 במרשתת בדברים הבאים:
18
19 "המרשתת (אינטרנט) היא בגדר "כיכר העיר" החדשה, ובית המשפט העליון קבע, כי
20 אין בעובדה שפרסום כלשהו הינו וולגרי, בוטה, או אף אם יש פער בולט בין נחרצות
21 הדיעות המבוטאות בו לבין התשתית העובדתית התומכות בהן, כדי להוציאו מתחום
22 ההגנה של חירות הביטוי. ר' רע"א 444/07 מור נ' ברק אי. טי. סי. (1995) החברה לשירותי
23 בזק בינלאומי בע"מ.
24
25 מנגד, אין בעובדה, כי פרסום כלשהו הועלה בתווך הוירטואלי, כדי למנוע חיוב בעוולה של
26 הוצאת לשון הרע, במקרים המתאימים. ר' בפסק הדין הנזכר לעיל:
27
28 הזכות לשם טוב ולכבוד אינה מתאינת במרחב הוירטואלי ואין להסכין עם הילכדותה
29 ברשת.
30
31 אם כי, נאמר שם עוד, כי יש להחיל את דיני לשון הרע על פרסומים במרשתת "בשינויים
32 המתחייבים", תוך שבית המשפט לוקח בחשבון, כי לעיתים קרובות ניתן משקל מועט
33 להתבטאות במסגרת זו, והפרסום המשמיץ גם "נבלע בהמון".
34

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 הפסיקה דנה רבות בגבול הדק שנע בין אמרה או ביטוי שמהווה לשון הרע, לבין ביטוי או
2 אמרה שאינם מגיעים לכך.
3
- 4 בת"א 09-06-23360 פדידה נ' אדוני (פורסם בנבו) חזר בימ"ש על ההלכה לפיה:
5
- 6 "ראשית לא כל גידוף וקללה מהווים עילה לתביעה ולפיצוי על פי חוק איסור לשון הרע,
7 אלא הדבר תלוי בנסיבותיו המיוחדות של העניין. בעניין זה יפים דבריו של כב' הש' ריבלין
8 ברע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקר (פסק דין מיום 12.11.2006, פורסם
9 במאגרים המשפטיים [פורסם בנבו]): "... סינון קללה כלפי אדם, קבל עם ועדה, עלול
10 לבזותו עד-מאד, ועל כן להוות משום "לשון הרע". עם זאת, לא כל גידוף, ולא בכל
11 הנסיבות, עילת תביעה מכוח חוק איסור לשון הרע. "קללות וגידופים מהווים לצערנו חלק
12 מהחיים החברתיים במדינה, ולפיכך קיים חשש שהכרה שיפוטית גורפת בגידופים
13 כב' לשון הרע' תביא להצפת בתי-המשפט בתביעות שזו עילתן. זאת ועוד: ככל שהשימוש
14 בגידופים שכיח יותר, כך נעשית פגיעתם לקשה פחות, עד כי אמירת גידופים מסוימים
15 בנסיבות מסוימות לא תגרום עוד לפגיעה ממשית" וכך נאמר בעניין זה על ידי א. שנהר
16 בספרו דיני לשון הרע (1997) בעמ' 133: "לצורך ההכרעה בשאלה האם מהווים דברי גידוף
17 "לשון הרע", ישקול בית המשפט לא רק את הנורמות החברתיות במקום שבו נאמרו
18 הדברים, אלא גם את נימת הדיבור, את הקול ואת ההקשר שבהם נאמרו הדברים ואם
19 יתברר שהדברים נאמרו ברוגז ובכעס, או תוך חילופי עלבונות, ייטה בית המשפט שלא
20 לראות בדברים "לשון הרע" המקימה עילת תביעה."
21
- 22 ומן הכלל אל הפרט, לא מצאתי שבפרסום זה הנתבע 1 משתמש בקללות וגידופים. הנתבע
23 1 מביע את דעתו על תפקודו של התובע וגם אם הנתבע 1 מתייחס לתובע 1 כ"חייל שלו"
24 שעובד עבורו, אין באמור כדי להוות לשון הרע. הנתבע 1 מתייחס לאמור מכוח היותו לקוח
25 של התובעת שרוכש ממנה רכבים ושזו משלמת את שכרו של התובע. גם אם מדובר בלשון
26 בוטה, זו אינה מגיעה לכדי לשון הרע, בהתחשב גם בכך שהפרסום נעשה במרשתת במסגרת
27 קבוצת חברים שלא אחת משתמשת בלשון בוטה אחד כלפי משנהו.
28
- 29 הפרסום השני – פרסום זה מתייחס לסרטון שהוצג בפני בית המשפט ודברים שנאמרו בו.
30 סרטון זה פורסם בקבוצה. בסרטון זה הדברים נאמרו והוצגו ע"י הנתבע 2. הנתבע 2 אישר
31 את האמור בחקירתו הנגדית (ר' 36 ש' 34-35 לפרוטוקול). בסרטון זה משתמש הנתבע 2
32 בלשון בוטה ביותר ביחס לתובעים ומוסיף לאמור אקט בוטה בו הינו מטיל את מימיו על
33 כלי רכב של התובעת תוך התייחסות בדבריו לתובע, תובעת ולמנכ"ל שלה. הדברים
34 שנאמרו ביחד עם האקט הבוטה מצדו של הנתבע 2 נועדו כדי לפגוע, להשפיל, לבזות ואף

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 לפגוע בעסקה של התובעת ועל כן יש לראותם כלשון הרע כהגדרתו בסעי' 1 לחוק כנגד
2 התובעים.
3
- 4 **הפרסום השלישי** – פרסום זה מתייחס למדבקה שלטענת התובעים עוצבה הופצה ע"י
5 הנתבעים. במסגרת זו הוצג בפני בית המשפט סרטון בו ניתן לראות את המדבקה מודבקת
6 על שלט בית עסק שקשור לתחום הרכב.
7
- 8 התובעים תומכים את טענתם ביחס למדבקה זו בתכתובת בקבוצה בה מתייחס הנתבע 1
9 למדבקה זו ואף מבקש מהנתבע 2 לטפל בהכנת המדבקה.
10
- 11 לא זו אף זו, במסגרת הראיות שהוצגו בפני ניתן לראות תמונה של הנתבע 1 מצולם ליד
12 רכב שעליו המדבקה. הנתבע 1 אישר זאת בדיון בדברים הבאים:
13
- 14 **"ש. אתה ליד המדבקה הזו.**
15 **ת. כן יושב. אני לא יודע איך הוכנה המדבקה, לא שזכור לי אבל אני בתמונה"** (ר' עמ' 32
16 ש' 32-33 לפרוטוקול).
17
- 18 הנתבע 2 הכחיש בעדותו שהכין או הפיץ את המדבקה (ר' עמ' 42 ש' 23-24 לפרוטוקול).
19
- 20 נוכח זאת שהנתבע 1 הוא זה אשר יזם את הכנת המדבקה וניסוחה וכן צולם לאחר מכן עם
21 רכב שעליו המדבקה מתוך כוונה להבליט דווקא את המדבקה, הנני רואה בנתבע 1 כמי
22 שאחראי להכנתה והפצתה של המדבקה.
23
- 24 אין להתעלם גם מתגובתו המתחמקת של הנתבע 1 בחקירה הנגדית שנשאל בעניין
25 המדבקה.
26
- 27 למרות שלא הוצגו בפועל ראיות לכך שהנתבע 1 דאג להכנת המדבקה והפצתה, די באמור
28 כדי להטות את מאזן ההסתברות לכך שהנתבע 1 הוא זה אשר דאג או היה "המוח" מאחורי
29 הכנת המדבקה והפצתה.
30
- 31 בכל הנוגע לנתבע 2 והקשר שלו למדבקה, לא מצאתי ראיות שמקשרות בינו לבין המדבקה,
32 למעט דבריו של הנתבע 1 שמופנות אל הנתבע 2 שידאג שיטפל בנושא. אין די באמור כדי
33 לקשר את הנתבע 2 עם הכנת המדבקה והפצתה.
34

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 הכנת מדבקה בגנות התובע והפצתה נועדה לבזות ולהשפיל את התובע ועל כן הנני רואה
2 באמור בה כדי להוות לשון הרע מצדו של הנתבע 1 כלפי התובע.
3
- 4 **הפרסום הרביעי** – בפרסום זה מייחסים התובעים עיצוב והפצה של מדבקה נוספת ובה
5 התייחסות לתובעת. פרסום זה אינו מהווה לשון הרע. עסקינן בביקורת לגיטימית ביחס
6 לתובעת, גם אם ביקורת זו אינה מיטיבה עם התובעת.
7
- 8 בעניין זה אפנה לת.א. (ת"א) 16799-10-16 **נאמן נגד קריבצ'יקוב** (פורסם בנבו) בו התייחס
9 בימ"ש לסוגיה של ביקורת צרכנית בקובעו:
10
- 11 "בענייננו, מדובר בביקורת צרכנית בנוגע להתנהלותו של בית עסק, ובאשר לביקורת מעין
12 זו ראוי לטעמי לנקוט זהירות כפולה ומכופלת טרם שמכתירים אותה בכותרת לשון הרע.
13 לביקורת צרכנית אמיתית, כזו שאינה נובעת ממניעים זרים אך גם אינה נרתעת מן
14 האפקט המצנן של חשש מפני הליכים משפטיים, יש תפקיד חשוב מבחינה חברתית
15 ויתרונות מובהקים לכלל הציבור.
16
- 17 לעניין חשיבותה של ביקורת צרכנית חופשית יפים דבריו של נשיא בית המשפט המחוזי
18 בנצרת, כבוד השופט א' אברהם, בע"א 5001-02-18 פוגרבנוי נ' חמו (31.10.2018) (להלן:
19 "עניין חמו") בפסקה 13:
20
- 21 "בתי עסק המציעים את מרכולתם לציבור הצרכנים חושפים עצמם לביקורת, גם שלילית,
22 ולעיתים אף קשה, מצידו של ציבור הצרכנים. לציבור זה, המשקיע את מיטב כספו
23 ברכישת מוצר או שירות, נתונה זכות מלאה להביע את דעתו על המוצר או השירות שרכש.
24 בהבעת דעה זו ייצא הציבור כולו נשכר: ציבור הצרכנים יידע לכלכל צעדיו בכל הנוגע לבית
25 העסק או המוצר והשירות הניתנים בו; ובעליו של בית העסק יוכל, על רקע הביקורת
26 שהוטחה בו, לשפר את המוצר או השירות שהוא נותן. אין צריך לומר, החירות להביע דעה
27 ולמתוח ביקורת אין משמעה זכות להשתלחות פרועה או ביקורת צרכנית שאינה תמת לב
28 והוגנת, בכך לא יימצא ציבור הצרכנים יודע יותר אודות המוצר או השירות הנדונים, ובעל
29 העסק לא יוכל לדעת כיצד ישפר את מרכולתו, כאשר הביקורת אינה עניינית כי אם
30 משתלחת".
31
- 32 הדברים נאמרו בהקשר של 'עניין ציבורי' ביחס להגנת תום הלב, אך נכונים גם בהקשרים
33 אחרים.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

1

2 לכן, כאשר מדובר בביקורת צרכנית, אזי על אף האפשרות המתבקשת לפטור את
3 המפרסם מאחריות באמצעות ההגנות הקבועות בחוק ככל שהן מתקיימות, ראוי להקדים
4 ולשקול בכובד ראש האם כלל נכון וראוי לראות בפרסום בעל אופי שלילי משום לשון הרע
5 [ראו והשוו לאמור בפסק דינה של כבוד השופטת ת' בר-אשר צבן בת.א. (י-ם) -17461
6 09-15 ב' ל' אוטומוטורס בע"מ נ' אפרייט (23.5.2017), פסקה 28; וכן לאמור בפסק דינו
7 של כבוד השופט ג' הימן בת.ק. (ת"א) 66003-03-19 אנקרי נ' מורנו (24.7.2019), פסקה
8 3].

9

10 66. כאמור בת.א. 16799-10-16 (אוזכר לעיל) כאשר מדובר בביקורת צרכנית, ראוי להעדיף
11 פרשנות אשר מבכרת את חופש הביטוי ובמקרה ביניים הדעת נוטה לעבר הבעת דעה
12 מותרת, גם אם היא שלילית ואפילו בוטה.

13

14 67. בע"א 5001-02-18 בייטמן נ' חמו (פורסם בנבו), התייחס בית המשפט למקרה בו נרשמו
15 דברים ע"י לקוח בדף פייסבוק עסקי של חברה בנוגע לפיצה, בדברים הבאים:

16

17 "מן הכלל – לענייננו: בתי עסק המציעים את מרכולתם לציבור הצרכנים חושפים עצמם
18 לביקורת, גם שלילית, ולעיתים אף קשה, מצידו של ציבור הצרכנים. לציבור זה, המשקיע
19 את מיטב כספו ברכישת מוצר או שירות, נתונה זכות מלאה להביע את דעתו על המוצר או
20 השירות שרכש. בהבעת דעה זו ייצא הציבור כולו נשכר: ציבור הצרכנים יידע לכלכל
21 צעדיו בכל הנוגע לבית העסק או המוצר והשירות הניתנים בו; ובעליו של בית העסק יוכל,
22 על רקע הביקורת שהוטחה בו, לשפר את המוצר או השירות שהוא נותן. אין צריך לומר,
23 החירות להביע דעה ולמתוח ביקורת אין משמעה זכות להשתלחות פרועה או ביקורת
24 צרכנית שאינה תמת לב והוגנת, בכך לא יימצא ציבור הצרכנים יודע יותר אודות המוצר
25 או השירות הנדונים, ובעל העסק לא יוכל לדעת כיצד ישפר את מרכולתו, כאשר הביקורת
26 אינה עניינית כי אם משתלחת."

27

28 68. בתא"מ 4620-09-18 ערן זיו נ' בר דניאלי (פורסם בנבו) התייחס בית המשפט לפרסומים
29 שמתייחסים לוטריןר שפורסמו בדף הפייסבוק העסקי שלו, בדברים הבאים:

30

31 "בבחינת הפרסומים שלפנינו, מדובר בביטויים שאמנם גלום בהם פוטנציאל פגיעה
32 במשלח ידו של התובע, שכן בעיקרם מתייחסים לרמת מקצועיותו של התובע, אולם אין
33 בהם מידה רבה של חומרה. האדם הסביר הקורא את האמור בהקשר הדברים של חוויית
34 השרות שהנתבע קיבל במרפאת התובע ובשים לב למקום בו פורסמו דברים – מדור

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

1 ביקורת בדף העסקי של התובע המזמין את לקוחותיו לפרסם רשמיהם מהשירות שקיבלו
 2 במרפאתו – מבין כי מדובר בביקורת לגיטימית של הלקוח הספציפי אשר לא היה מרוצה
 3 מהשירות שקיבל. על בעל מקצוע המזמין את קהל לקוחותיו לפרסם ביקורת על השירות
 4 שקיבלו בעסקו, לצפות כי לקוחותיו ימסרו גם ביקורת שלילית המבטאת חוסר שביעות
 5 רצון מהשירות שקיבלו. בנסיבות אלו, וכל עוד הביקורת נמסרת בלשון נקיה וסבירה, אין
 6 לראות בה לשון הרע (ראו בעניין זה ובשינויים המחוייבים ע"א (מחוזי נצרת) - 5001-02-
 7 18 סבטה פוגרבנוי נ' טל חמו [פורסם בנבו] (31.10.18)). במכלול הנסיבות המפורטות
 8 לעיל, יש לקבוע כי הביטויים בהם הנתבע עשה שימוש והפלטפורמה בה פרסם את
 9 הדברים אינם מצדיקים העדפת זכותו של התובע לשם טוב על פני חופש הביטוי של
 10 הנתבע. בביקורת שפרסם, עשה הנתבע שימוש בביטויים המכוונים לרמת המקצועיות
 11 של התובע, "לא מקצועי" ו"חובבן", ביטויים לגיטימיים אשר הקורא הסביר מפרשם
 12 כעמדתו של הלקוח, הא ותו לא. כך גם התייחסותו למחירים שהתובע גובה מהווה ביקורת
 13 לגיטימית. אין המדובר בביטויים חמורים עולבים או משפילים, דוגמת אלה המופצים
 14 לצערנו במרשתת באופן תדיר, אלא בביטויים אשר מקובל לעשות בהם שימוש לצורך
 15 הבעת ביקורת לגיטימית של לקוח כלפי נותן שירות.

16
 17 לכן, לטעמי, הדברים שפרסם הנתבע אינם מהווים לשון הרע כהגדרתו בחוק.
 18 די בכך כדי להוביל לדחייתה של התביעה."

19
 20 כאמור, אין בפרסום האמור כדי להוות לשון הרע.

21
 22 **פרסום חמישי** – בפרסום זה מייחסים התובעים לנתבע 1 פרסום והפצה של מדבקה נוספת
 23 ובה דמות מצוירת מטילה את מימיה על שם של דגם רכב אותו משווקת התובעת.
 24

25 70. ראשית, לא הוצגה בפני כל ראייה לכך שמעבר לפרסום בדף הפייסבוק של הנתבע 1, נעשה
 26 הליך של הכנה והפצה של המדבקה.
 27

28 71. בכל הנוגע לשאלה אם עסקינן בלשון הרע אם לאו, קו עדין יכול לעבור בין הזכות לחופש
 29 ביטוי לבין לשון הרע. עצם זאת שהנתבע 1 משתמש בדמות מצוירת והיתולית שמטילה
 30 מימיה על שם של דגם של רכב שטח אותו משווקת התובעת, אין באמור כדי להוות לשון
 31 הרע. למרות שמדובר בביקורת צרכנית בוטה, עדין יש להעדיף פרשנות אשר מבכרת את
 32 חופש הביטוי ובמקרה ביניים הדעת נוטה לעבר הבעת דעה מותרת, גם אם היא שלילית
 33 ואפילו בוטה.
 34

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 לפיכך, אין באמור בפרסום זה כדי להוות לשון הרע. 72
- 2
- 3 **פרסום שישי** – בפרסום זה מייחס התובע לנתבע 2 התרברבות שתגרום לו לעזוב את 73
- 4 הקבוצה ובסופו של יום להתאבדותו.
- 5
- 6 איני מקבל את טענת התובע לכך שמדובר בלשון הרע. האמור אינו מנוסח בלשון משתלחת 74
- 7 וסבורני שהפרשנות של התובע לאמור בדברים אלו לוקחת הדברים צעד אחד קדימה רחוק
- 8 מדי.
- 9
- 10 פרסום זה מתייחס לכך שהנתבע 2 ממליץ לתובע שלא להיכנס עם הנתבע 1 לקרב מילולי 75
- 11 בקבוצה, שכן הוא ייצא נפסד, הא ותו לא.
- 12
- 13 **פרסום שביעי** – בפרסום זה מייחס הנתבע 1 לתובע ששבר "למישהו" את הגיר עם פטיש 76
- 14 והחליף אותו באחריות כדי לזכות בתודה. פרסום זה מהווה לשון הרע. התובע הינו בעל
- 15 מקצוע בתחום ושמך הטוב במסגרת זו מקבל משנה תוקף. עצם הטענה שהתובע שבר
- 16 למישהו את הגיר ברכבו על מנת לזכות בהכרת תודה, יש בה כדי להשפיל, לבזות ואף לפגוע
- 17 בעיסוקו של התובע.
- 18
- 19 **פרסום שמיני** – בפרסום זה מייחס הנתבע 1 לתובע אונס שביצע התובע בבת דודתו של 77
- 20 הנתבע 1. ייחסו עבירה פלילית כה חמורה לתובע מהווה לשון הרע ויש בה כדי להשפילו,
- 21 לבזותו ואף לעשותו מטרה לשנאה. משכך, פרסום זה מהווה לשון הרע.
- 22
- 23 **פרסום תשיעי** – בפרסום זה מייחס התובע לנתבעים שעשו לו משפט שדה. לא מצאתי 78
- 24 בפרסום זה כדי להוות לשון הרע. הפרסום אינו משתמש בלשון של קללות וגידופים וכפי
- 25 שציינתי בנוגע לפרסום הראשון, מדובר בפרסום שנעשה במרשתת במסגרת קבוצת חברים
- 26 שלא אחת משתמשת בלשון בוטה אחד כלפי משנהו.
- 27
- 28 **פרסום עשירי** – בפרסום זה השתמש הנתבע 2 בלשון של גידופים כלפי התובע, שזכתה 79
- 29 לעידוד מצדו של הנתבע 1. למרות השפה הבוטה, עדין הנני רואה האמור כקללות וגידופים
- 30 שאינם מגיעים לכדי לשון הרע. כפי שצוין לעיל, מדובר בפרסום שנעשה במרשתת במסגרת
- 31 קבוצת חברים שלא אחת משתמשת בלשון בוטה אחד כלפי משנהו וגם התובע לקח לעיתים
- 32 חלק בשיח זה, כפי שאתייחס בהמשך.
- 33
- 34 ההתייחסות בפרסומים אלו ל"מיקל" ו "גיל" אינה מתייחסת לתובע. 80

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 27243-05-17 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1
- 2 **פרסום אחד עשר** – בפרסום זה משתמשים הנתבעים בשפה מאיימת עם גידופים ותיאורים
- 3 בנוגע לאקטים מיניים כלפי התובע בצורה בוטה ביותר, כאשר פעם אחת ישנה התייחסות
- 4 גם לתובעת. בכל הנוגע לתובע, אין המדובר בגידופים וקללות שלצערנו ניתן לראותם כחלק
- 5 מהחיים החברתיים בכלל במרשתת בפרט שניתן לראותם בגדר גידופים וקללות בלבד
- 6 שאינם מהווים לשון הרע. לפיכך, האמור כלפי התובע מהווה לשון הרע שיש בו כדי לפגוע,
- 7 להעליב ולבזות את התובע.
- 8
- 9 בכל הנוגע לתובעת, האמרה הבודדה שמתייחסת אליה אינה מהווה לשון הרע ולגביה ניתן
- 10 לראות באמור כגידופים וקללות שלצערנו מהווים חלק מהחיים החברתיים בכלל
- 11 והמרשתת בפרט. האמור לגבי התובעת אינה שווה משקל לאמור כלפי התובע בכלל
- 12 הפרסום.
- 13
- 14 **הפרסום השניים עשר** – התובע מייחס לנתבע 1 הכנסה והוצאה מהקבוצה בניגוד לרצונו
- 15 וכן שפה בוטה. הכנסה והוצאה מהקבוצה אינה מהווה לשון הרע וגם השימוש בשפה
- 16 הבוטה כלפי התובע אינה מהווה לשון הרע. ניתן לראות באמור כגידופים וקללות ואין
- 17 להתעלם שמדובר בפרסום שנעשה במרשתת במסגרת קבוצת חברים שלא אחת משתמשת
- 18 בלשון בוטה אחד כלפי משנהו.
- 19 משכך, הפרסום אינו מהווה לשון הרע.
- 20
- 21 לאחר שמצאתי שפרסומים 2, 3, 7, 8 ו 11 מהווים לשון הרע, יש לבחון בשלב הבא את
- 22 ההגנות של הנתבעים.
- 23
- 24 **הגנת אמת בפרסום:**
- 25
- 26 **סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע** קובע:
- 27
- 28 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר
- 29 שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך
- 30 בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש."
- 31
- 32
- 33 לא מצאתי שקמה לנתבעים טענת הגנה זו.
- 34

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

1 ראשית, פרסומים 2, 3 ו 11 מפרסומים קללות וגידופים שחורגים מהנורמה החברתית
2 שלעיתים מקובלת בחברתנו ועל כן טענת אמת בפרסום לא יכולה לדור בכפיפה אחת עם
3 שפה והתבטאויות שכאלה.

4
5 88. בכל הנוגע לפרסומים 7 ו 8, הנטל להוכיח אמת בפרסום נופל לפתחם של הנתבעים ובעניינו
6 אנו הנתבעים לא עמדו בנטל זה. לא הובאה כל ראיה בנוגע לכך שהתובע שבר גיר עם פטיש
7 בכלי על מנת לתקנו ולזכות באהדה ובוודאי שלא הובאה כל ראיה לכך שהתובע אנס את
8 בת דודתו של הנתבע 1.

9

10 **הגנת תום הלב:**

11

12 89. סעיפים 15 ו 16 לחוק איסור לשון הרע מתייחסים להגנת תום הלב. הסעיפים קובעים:

13

14 **15". במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם**
15 **הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות**
16 **האלו:**

17 (1) הוא לא ידע ולא היה חייב לדעת על קיום הנפגע, או על הנסיבות
18 שמהן משתמעת לשון הרע או התייחסותה לנפגע כאמור בסעיף 3;

19 (2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה
20 חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;

21 (3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או
22 הנתבע, של האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין
23 בו ענין אישי כשר;

24 (4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי,
25 רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו,
26 מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;

27 (5) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע –

28 (א) כבעל דין, כבא כוחו של בעל-דין או כעד בישיבה פומבית של
29 דיון כאמור בסעיף 13(5), ובלבד שהפרסום לא נאסר לפי סעיף 21,
30 או

31 (ב) כאדם שענינו משמש נושא לחקירה, כבא כוחו של אדם כזה
32 או כעד בישיבה פומבית של ועדת חקירה כאמור בסעיף 13(6),

33 או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה
34 התנהגות;

35 (6) הפרסום היה בקורת על יצירה ספרותית, מדעית, אמנותית או
36 אחרת שהנפגע פרסם או הציג ברבים, או על פעולה שעשה בפומבי,
37 ובמידה שהדבר כרוך בבקורת כזאת - הבעת דעה על אפיו, עברו, מעשיו
38 או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה יצירה או פעולה;

39 (7) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגותו או אפיו של הנפגע בענין שבו
40 הנאשם או הנתבע ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה, והפרסום היה
41 מוצדק על ידי היותו ממונה כאמור;

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 27243-05-17 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 (8) הפרסום היה בהגשת תלונה על הנפגע בענין שבו האדם שאליו
2 הוגשה התלונה ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה, או תלונה שהוגשה
3 לרשות המוסמכת לקבל תלונות על הנפגע או לחקור בענין המשמש נושא
4 התלונה; ואולם אין בהוראה זו כדי להקנות הגנה על פרסום אחר של
5 התלונה, של דבר הגשתה או של תכנה.
- 6 (9) הפרסום היה דין וחשבון נכון והוגן על אסיפה פומבית או על אסיפה
7 או ישיבה של תאגיד שלציבור היתה גישה אליה, והיה בפרסומו ענין
8 ציבורי;
- 9 (10) הפרסום לא נעשה אלא כדי לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה
10 קודם לכן;
- 11 (11) הפרסום לא היה אלא מסירת ידיעה לעורך אמצעי תקשורת או
12 לנציגו כדי שיבחן שאלת פרסומה באמצעי התקשורת;
- 13 (12) הפרסום נעשה בשידור רדיו או טלוויזיה שלא הוקלט
14 מראש והנאשם או הנתבע הוא מי שאחראי לפי סעיף 11 והוא לא
15 ידע ולא יכול היה לדעת על הכוונה לפרסם לשון הרע.
- 16
- 17 16. (א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות
18 האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות,
19 חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב.
- 20 (ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם
21 נתקיים בפרסום אחת מאלה:
- 22 (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;
- 23 (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים
24 סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא;
- 25 (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה
26 להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15.
- 27
- 28 90. הנתבעים מפנים בכתב הגנתם להוראות סעי' 15 (2), 15 (4) ו 15 (6) לחוק.
- 29
- 30 91. ראשית, לא מצאתי כל קשר בין הוראות סעי' 15 (4) ו 15 (6) לעניינו אנו. אין המדובר
31 בביקורת על יצירה ספרותית או אומנותית וכן התובעים אינם בגדר עובדי ציבור.
- 32
- 33 92. בכל הנוגע להוראות סעי' 15 (2) לחוק, למרות שהנתבעים היו לקוחות של התובעת וקיבלו
34 שירות באמצעות התובע, בהתאם להוראות סעי' 16 לחוק לא ניתן לייחס לנתבעים תום לב
35 בביצוע הפרסומים. חזקה שהנתבעים לא האמינו באמיתות הקללות והגידופים ובכל הנוגע
36 לפרסומים השביעי והשמיני לא השתכנעתי שהנתבע 1 נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים
37 כדי להיווכח אם אמת הם אם לאו.
- 38
- 39 93. יתרה מכך, התרשמתי שהנתבעים שמו לעצמם את התובעים למטרה כדי לפגוע בתובעים
40 במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על ידי סעי' 15 לחוק.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

1

2 .94 לאור כל המפורט לעיל, לנתבעים לא קמה הגנת תום הלב בנוגע לפרסומים שמהווים לשון
3 הרע.

4

5

הסעד הכספי:

6

7

95. סעיף 7א' לחוק איסור לשון הרע קובע:

8

9

(א) הורשע אדם בעבירה לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייבו לשלם לנפגע פיצוי שלא
10 יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק; חיוב בפיצוי לפי סעיף קטן זה, הוא
11 כפסק דין של אותו בית משפט, שניתן בתובענה אזרחית של הזכאי נגד החייב בו.

12

13

(ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם
14 לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק.

15

16

(ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה
17 לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום
18 כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק.

19

(ד) לא יקבל אדם פיצוי ללא הוכחת נזק, לפי סעיף זה, בשל אותה לשון הרע, יותר מפעם
20 אחת.

21

22

(ה) הסכומים האמורים בסעיף זה יעודכנו ב-16 בכל חודש, בהתאם לשיעור עליית המדד
23 החדש לעומת המדד הבסיסי; לענין סעיף קטן זה –

24

"מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

25

"המדד החדש" – מדד החודש שקדם לחודש העדכון;

26

"המדד הבסיסי" – מדד חודש ספטמבר 1998.

27

28

96. סעיף 19 לחוק איסור לשון הרע שכותרתו "הקלות" קובע:

29

30

בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב לטובת הנאשם או
31 הנתבע גם באלה:

32

33

(1) לשון הרע לא היתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר, והוא נקב את המקור שעליו
34 הסתמך;

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

(2) הוא היה משוכנע באמיתותה של לשון הרע;

(3) הוא לא נתכוון לנפגע;

(4) הוא התנצל בשל הפרסום, תיקן או הכחיש את הדבר המהווה לשון הרע או נקט צעדים להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק הפרסום המכיל את לשון הרע, ובלבד שההתנצלות, התיקון או ההכחשה פורסמו במקום, במידה ובדרך שבהן פורסמה לשון הרע, ולא היו מסוייגים.

97. בת.א. (עפ"י) 5197-06-08 שמואל בר תור נ' דב הירש (פורסם בנבו), התייחס בית המשפט להלכה שהשתרשה בנוגע לקביעת סכום הפיצוי בעניין לשון הרע, בדברים הבאים:

"בעניין סכום הפיצויים, נקבע כי "בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיבידואלית. אין לקבוע תעריפים. בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים" [רע"א 4740/00 לימור אמר נ' אורנה יוסף, [פורסם בנבו] (14.08.01)]. על השיקולים המנחים את בית המשפט בקביעת סכום הפיצוי בגין עוולת לשון הרע ראו בהרחבה ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' שרנסקי [פורסם בנבו] (4.8.08) החל מפסקה 42 לפסק הדין).

98. לעניינו אנו, בגין הפרסום השני שמיוחס למעשיו ודבריו של הנתבע 2, בהתחשב בעצמת הפרסום והאקט שהתלווה אליו, הנני מחייב את הנתבע 2 לשלם לתובעים את הסך של 30,000 ₪, כאשר סכום זה יחלוק בחלקים שווים בין התובעת לבין התובע.

99. בגין הפרסום השלישי, הכנת המדבקה והפצתה אותה ייחסתי לנתבע 1, בהתחשב בכוונת הנתבע 1 לפגוע בתובע ולהפיץ מדבקות בגנותו ועל מנת לפגוע בו, הנני מחייב את הנתבע 1 לשלם לתובע סך של 30,000 ₪.

100. בגין הפרסום השביעי מצדו של הנתבע 1 כלפי התובע, הנני רואה פרסום זה כפחות חמור מהפרסומים האחרים שקבעתי שמהווים לשון הרע. יחד עם זאת, יש בפרסום זה כדי לפגוע בעיסוקו של התובע ועל כן הנני מחייב את הנתבע 1 לשלם לתובע סך של 20,000 ₪.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 27243-05-17 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 101. בגין הפרסום השמיני מצדו של הנתבע 1 כלפי התובע, מייחס הנתבע 1 לתובע האשמות
2 פליליות חמורות שלא היו ולא נבראו ועל כן הנני מחייב את הנתבע 1 לשלם לתובע בגין
3 פרסום זה פיצוי בסך של 25,000 ₪.
4
- 5 102. בגין הפרסום האחד עשר מצד שני הנתבעים, מדובר בפרסום עם שפה בוטה במיוחד ועל כן
6 הנני מחייב את הנתבעים לשלם לתובע סך של 20,000 ₪ בגין פרסום זה (סך של 10,000 ₪
7 כל נתבע).
8
- 9 103. במסגרת הסכומים שנפסקו לקחתי בחשבון שהנתבעים שמו את התובעים למטרה לפגוע
10 בהם. טענת התובע שהוכנס והוצא מהקבוצה 19 פעמים לא נסתרה ע"י הנתבעים (ר' עמ'
11 33 ש' 20-21 לפרוטוקול) ולא הובעה כל חרטה מצדם של הנתבעים בנוגע לפרסומים אלו
12 הן בבית המשפט והן במסגרת הקבוצה בה בוצעו הפרסומים. כמו כן, לא הוצג בפני
13 שפרסומים אלו הוסרו.
14
- 15 104. מנגד, התובע לקח חלק פעיל בקבוצה מתוך ידיעה והבנה שמדובר בקבוצה שלעיתים
16 משתמשת בלשון בוטה האחד ביחס לחברו. זאת ועוד, התובע לעיתים לא חסך בשבטו
17 בתגובותיו בקבוצה כלפי הנתבעים לרבות בלשון בוטה מצדו.
18
- 19 **תביעת התובעת לנזק כספי - עסקי:**
20
- 21 105. במסגרת כתב התביעה טוענת התובעת שהנתבעים גרמו לה לנזקים כספיים/עסקיים בכך
22 שפעלו להדיר רגליהם של לקוחות פוטנציאליים מלרכוש רכבים של התובעת.
23
- 24 106. התובעת מסתמכת בטענותיה אלו על דברים שכתב הנתבע 1 בקבוצה שפורטו בסעי' 26
25 לפסק הדין.
26
- 27 107. מעבר לציטוט הדברים האמורים, התובעת לא הביאה כל עד או ראיה שיש בה כדי לתמוך
28 בכך שהנתבעים אכן פעלו לפגוע עסקית בתובעת וכי נגרם לה נזק כלכלי כלשהו.
29
- 30 108. אין די בדבריו של הנתבע 1 שפורטו בסעי' 26 לפסק הדין כדי שהתובעים יעמדו בנטל שמוטל
31 לפתחם להטות את מאזן ההסתברות ולו בקצת לטובת טענתם זו.
32
- 33 109. יתרה מכך, התובעת מלינה על כך שבמעמד דיון ההוכחות משכו הנתבעים תצהיר מטעמם
34 שיכול והיה בו כדי לתמוך בטענת התובעת לנזק, תצהירו של מר שי עבדת. משהובהר

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

1 לתובעים שהנתבעים אינם מבקשים להעיד את העד, באפשרותם היה לבקש להעידו מצדם
2 והם לא עשו כן.

3
4 110. לאור המפורט לעיל, תביעתה של התובעת ברכיב נזק זה נדחית.

5
6 **פגיעה בפרטיות:**

7
8 111. התובע מלין על כך שנפגע בפרטיותו כאשר הנתבע פרסם את מספר תעודת הזיהוי שלו
9 במסגרת הפרסום התשיעי.

10
11 112. סע' 2 (11) לחוק הגנת הפרטיות קובע:

12
13 "פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב
14 בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד."

15
16 113. סע' 4 לחוק הגנת הפרטיות קובע:

17
18 "פגיעה בפרטיות היא עוולה אזרחית, והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש], יחולו עליה
19 בכפוף להוראות חוק זה."

20
21 114. בת.א 18-06-5197 (אוזכר לעיל), התייחס בימ"ש למקרה של פגיעה בפרטיות תוך חשיפת
22 שם מלא, מס' ת.ז. ופרטים מתוך תיק רפואי אישי. בית משפט פסק פיצוי ברכיב נזק זה
23 בסך של 3,000 ₪.

24
25 115. בת.א. 17-08-40540 אילוז נ' אברמוביץ (פורסם בנבו), דן בית המשפט בסוגיה של פגיעה
26 בפרטיות במקרה של מסירת פרטים אישיים בהתייחסו להלכה השוררת, בדברים הבאים:

27
28 "לאור העובדה, לפיה מדובר בפרטים אשר כאמור נכללו במסמכים אשר הוגשו על ידי מר
29 אילוז במסגרת מכרז, הרי שרלוונטיות לענייננו קביעות בית הדין הארצי לעבודה **בר"ע**
30 **60670-05-18 הנ"ל - פרשת "עצד שדון"**. באותו עניין, דן בית הדין הארצי לעבודה
31 בסוגיית מסירת מסמכי המכרז למועמד שהשתתף בו ולא זכה במכרז, וזאת לאחר
32 שהזוכה התנגדה למסירתם במסגרת הליך של גילוי מסמכים, אגב תביעה שהוגשה
33 לביטול זכייתה במכרז.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

1 לאחר שנדרש בית הדין הארצי לעבודה, לסעיפי החוק הרלוונטיים ותכלית החקיקה קבע,
2 כי למשתתף במכרז לתפקיד ציבורי יש זכות לקבל את מסמכי המכרז, אם כי, זכות זו
3 מצומצמת יותר ביחס למסירת מידע למועמדים במכרז מסחרי, ובהתאם קבע קטגוריות
4 שונות ביחס למידע אותו ניתן למסור באופן מלא או חלקי, וביחס למידע שאין מקום
5 למסור אותו.

6 קביעתו זו, באה לידי ביטוי בסעיף 21 לפסק הדין, שם נקבע כי באיזון בין הזכות לפרטיות
7 לבין זכותו של מועמד לקבל מידע רלוונטי ביחס לדחיית מועמדותו, אל מול זכייתו של
8 מועמד אחר, יש לאשר למועמד שלא זכה במכרז לעיין בפרטים המתייחסים לניסיון
9 התעסוקתי ולהשכלתו של המועמד שזכה, וכן בנימוקים שעמדו ביסוד החלטת וועדת
10 המכרזים. מנגד, נקבע, בהתבסס על הוראות חוק הגנת הפרטיות, שאין מקום לאפשר
11 עיון בפרטים הנוגעים לחיים האישיים של המועמד, כגון - מצבו המשפחתי, כתובתו
12 ופרטים אישיים נוספים.

13 נוסף על קביעות בית הדין הארצי לעבודה בעניין "עצר השדון" נדונה השאלה האם מספר
14 תעודת הזהות, הכתובת ומספר הטלפון של אדם מהווים "עניינים פרטיים", שפרסומם
15 מהווה עוולה, המקימה אחריות בהתאם להוראות חוק הגנת הפרטיות, על-ידי בית
16 המשפט המחוזי בע"פ (ת"א) 2135/91 מדינת ישראל נ' ג'ק בן דוד מלול (פורסם במאגרים
17 משפטיים 28.9.1993). באותו עניין נקבע על ידי בית המשפט המחוזי כי פרסום פרטים
18 אלה מהווים פגיעה בפרטיות, בפרט כך שעה שהם נמסרים במקובץ:

19 "חוק הגנת הפרטיות בא למלא חלל משפטי בשים לב להתפתחות הטכנולוגיה,
20 כמאמרו של כב' השופט בך שצוטט ע"י כב' הנשיא שמגר בד"נ 9/83 פד"י מב (3) 837,
21 850:

22 'הדעה המקובלת כיום היא שלא די בהגנה הניתנת לאדם עפ"י הדין נגד פגיעה בגופו
23 ובנכסיו אלא יש להבטיח הגנה גם בפני הפגיעה בפרטיות. התרחבות אמצעי
24 התקשורת ההמוניים, ההתפתחות וגידול התפוצה של מכשירים טכנולוגיים
25 המאפשרים האזנה, התחקות ובילוש ממרחק, התרחבות האיסוף והריכוז של מידע
26 בידי גורמים צבוריים ופרטיים, והגידול המהיר של האוכלוסיה וצפיפות הדיור - כל
27 אלה מביאים להחמרת הפגיעות בפרטיות. הפרט מוצא עצמו חשוף לעין כל בנושאים
28 שהצנעה יפה להם והוא חש שענייניו האישיים האינטימיים יהפכו ללא הצדקה לנחלת
29 הציבור. מצב חדש זה יצר את הצורך לשריין את ההגנה על זכותו של האדם לפרטיות,
30 ולמלא חלל משפטי בנושא שחשיבותו גדלה והולכת.'

31 ...

32 נראה לי שבבואנו לפרש מונחים בחוק הזה, יש לתת להם את הפירוש הרחב ביותר
33 כדי לבטא את תכליתו של החוק כפי שממליצה המלומדת פרופ' רות גביזון במאמרה

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

1 המאלף: 'הזכות לפרטיות ולכבוד' (פורסם באוסף מאמרים לזכרו של כב' השופט חמן
2 שלח ז"ל, הוצ' עידנים - ידיעות אחרונות, בעמ' 61-80) באמרה:
3 'המבחן של החוק הזה, ומידת היכולת שלו להגן על הפרטיות, תלויים בנכונות של
4 ביהמ"ש כשהוא מישם את החוק הזה, לגלות גמישות מחשבתית מספיק גדולה
5 וערנות מספיק גדולה למטרות העומדות מאחורי החוק, כדי לפרש את החוק הזה לא
6 רק לפי מילותיו אלא לפי הרוח שהביאה לחקיקתו.
7 כדי להגיע לתוצאה זו יש להבטיח כי הן המשפטנים הטוענים בפני ביהמ"ש, הן
8 ביהמ"ש עצמו יצטרכו לחרוג קצת מהכללים המקצועיים הרגילים שלו, או מכללי
9 הפרשנות המילולית. הגישה צריכה להיות: לא חשוב רק מה שכתוב כאן, אלא חשוב
10 מה החוק הזה בעצם מנסה לעשות: איזה חלק מכל ההגנה החברתית על הפרטיות,
11 החוק יכול ומנסה לתת לו ביטוי משפטי.
12 ולכן, חוק הפרטיות הוא אחד מהחוקים המחייבים את המערכת המשפטית כולה
13 לחזור ולעמוד בקשר עם העובדה שהמערכת המשפטית היא נסיון לתת פתרון לבעיה
14 חברתית מורכבת, ושאי אפשר יהיה לפרש נכון את החוק מבלי ללמוד היטב את
15 המימדים של הבעיה החברתית, האישית והמדינית שהביאה לצורך בחוק הזה
16 ולאכפתו.'

17 ...
18 להשקפתי - שמו וכתובתו של אדם בצד מספר תעודת הזהות שלו הם 'נתונים על
19 אישיותו' של האדם. בענייננו לא ניתן להתעלם מכך כי הרשימות הכילו גם את מס'
20 תעודות הזהות של התושבים, וכן את שמות הילדים. כאמור, לכאורה כללה הרשימה
21 גם נתונים על מעמדו האישי של כל אחד מהתושבים באשר נכללו שם שמות של
22 תלמידים כדברי המשיב עצמו.

23 ...
24 כאשר שמו וכתובתו ותעודת הזהות של אדם כרוכים כאחד ברשימה אחת באגודה
25 אחת, יש לראות בשילוב של הפרטים - מידע על אישיותו של אדם, גם אם כל פרט
26 בפני עצמו אין בו משום מידע."

27
28 בית המשפט הוסיף וקבע בעניין הפיצוי שנפסק:

29
30 "בכל הקשור למהות הפגיעה, יש לומר שלגישתי מספר תעודת הזהות, מספר הטלפון
31 האישי וכתובת הדוא"ל, אינם מצויים בליבת המידע החוסה תחת הגנת הפרטיות,
32 כדוגמת נטייתו המינית של אדם, מצבו הכלכלי והבריאותי, מצבו המשפחתי, הרגליו
33 וכד', לגביהם נהוג לומר, כי הם בגדר "צנעת הפרט". מדובר בפרטים אותם נוהג אדם
34 למסור, כדרך של שגרה, לגופים שונים מבלי להידרש לטענה בדבר פגיעה בפרטיותו.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

1 לאור האמור לעיל, בשים לב שלא הונחה כל תשתית ביחס לפגיעה הנטענת כתוצאה
 2 ממסירת הפרטים האישיים (ראו בעניין זה ת"א (ת"א) 18-06-20534 נחום-קונפלד נ'
 3 פרץ (פורסם במאגרים משפטיים 31.12.2019) בפסקה 19 לפסה"ד, ובשים לב למספר
 4 המצומצם של אנשים שנחשפו לפרטים אלה, והעובדה שאין מדובר בפרטים אישיים
 5 שהם בגדר "צנעת הפרט", אני מעמיד את סכום הפיצוי על סך של 7,500 ₪.

6
 7 116. לאור האמור לעיל, בנסיבותינו אנו ובהתחשב בזאת שהנתבע 1 פרסם אך את מספר תעודת
 8 הזיהוי של התובע, פרט אותו נהוג למסור כעניין שבשגרה לגופים שונים, הנני מעמיד את
 9 הפיצוי ברכיב נזק זה בסך של 1,500 ₪

טענות התובע להפרת חובה חקוקה, הפצת שקר והטרדה מאיימת:

10
 11
 12 117. טענות התובע בנוגע להפרת חובה חקוקה, הפצת שקר והטרדה מאיימת נטענו על ידו בקול
 13 ענות חלושה.
 14

15
 16 118. בעניינו אנו, טענות התובע בנוגע להפרת חובה חקוקה והפצת שקר נכללות במסגרת הדיון
 17 והפיצוי שנפסק במסגרת בפרסום לשון הרע ואיני רואה כל צורך להמשיך ולדון בטענות
 18 אלו.
 19

20 119. טענת התובע להטרדה מאיימת בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב – 2001,
 21 אינה מתייחסת לעוולה אזרחית ועל כן אין מקום לדון בה במסגרת ההליך שבפני.
 22

סוף דבר:

23
 24
 25 120. לסיכומם של דברים, תביעתם של התובעים מתקבלת אך בחלקה.
 26

27 121. איני יכול שלא ליתן את הדעת לכך שהתביעה הוגשה על סך של 1,542,124 ₪ לעומת הסכום
 28 שנפסק בסופו של יום.
 29

30 122. בת.א. 18-11-26644 עו"ד אליגולא ואח' נ' פרוספר זגי (פורסם בנבו) התייחס בית המשפט
 31 למקרה בו קיים פער משמעותי ביותר בין הסכום הנתבע לסכום שנפסק. בית המשפט קבע:
 32

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 17-05-27243 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

1 "אלא, שלדאבוני לא אוכל לפסוק לתובעים את הסכום הזה. פסיקתן של הערכאות – של
2 בית-המשפט העליון וכן של בית-המשפט המחוזי בתל אביב בשורה של פרשות – אינה
3 מאפשרת להתעלם מן הפער העמוק בין סכומה של התובענה, אפילו לאחר שתוקנה, לבין
4 סכומה הראוי של זכייה. הפער הזה משמיע כי, על כורחו ושלא בצדק, נאלץ הנתבע
5 להעמיד מפניה של תובענה זו, אפילו שהיא נמצאה מוצדקת מבחינת-העילה, הגנה יקרה
6 מן הנדרש. העיקרון, הקושר בין מחירו של הייצוג בהגנה מפניה של תביעה, לבין סכומה
7 של התביעה, הוא יסוד מיסודותיו של הדין האזרחי. ביטוי לו מצוי בכללי לשכת עורכי
8 הדין (התעריף המינימלי המומלץ), התש"ס-2000 ובעיגונם של הכללים הללו בתקנות
9 של סדר-הדין האזרחי, תחילה בהוראתה של תקנה 512(א) לתקנות התשמ"ד-1984 וכיום
10 בתקנה 153(א) לתקנות משנת התשע"ט-2018. אמור אפוא כי נתבע, שמצא עצמו מתגונן
11 מפניה של תביעה אשר סכומה מופרז ושהתובע זכה בה אך במקצתו, הוציא הוצאות
12 בִּיתָר. את אלו, לפי הפסיקה, יש להניח לפתחו של התובע-המפריז. זאת, הן משום שאין
13 זה צודק כי נתבע ישלם את מחירה של ההפרזה והן משום החובה להעמיד תמריץ שלילי
14 מפני "ניפוחין" – צר לי על המונח הבוטה, אך לדאבוני הוא משקף היטב את המציאות –
15 של תביעות, בייחוד תביעות בלשון-הרע ללא הוכחתו של נזק, שההפרזה בסכומיהן
16 הפכה, זה מכבר ובהשאלה מתחום אחר, ל"מכת-מדינה". ראו בנדון את פסקי-הדין,
17 החוזרים והנשנים, בע"א 164/54 היועץ המשפטי לממשלת ישראל נ' לבני, פ"ד ט 1107,
18 1117 (1955); ע"א 419/80 הולנדר ושות' בע"מ נ' הוד אווז בע"מ, פ"ד לו(4) 433, 436
19 (1982); ע"א 4494/97 סלאח נ' סלאח, בפסקה העשירית (פורסם באתר הרשות
20 השופטת, [פורסם בנבו], 4.1.2000); ע"א (מחוזי תל אביב) 2384/01 פלש נ' צימרינג,
21 בפסקה השמינית לפסק-דינם של כבוד סגני הנשיא יוסף גולדברג ורות שטרנברג אליעז
22 ושל כבוד השופט עוזי פוגלמן (פורסם במאגרים, [פורסם בנבו], 29.8.2004); ע"א
23 (מחוזי תל אביב) 1815/08 עו"ד וינוגרד נ' שלמה רשת מוסכים ושרותי דרך בע"מ,
24 בפסקה השלישית לפסק דינו של כבוד השופט ישעיהו שנלר (פורסם במאגרים,
25 25.10.2009); ות"א (מחוזי תל אביב) 14264-11-14 כנפו נ' גינזבורסקי, בפסקה
26 התשיעית לפסק-דינה של כבוד השופטת אביגיל כהן (פורסם במאגרים, [פורסם בנבו],
27 4.1.2018).

28

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 27243-05-17 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

1 במקרה של פער עמוק במיוחד, ואפילו כשלא נמצא מקום לנקוט את הצעד הקיצוני של
2 חיוב תובע, שזכה בתביעתו, בתשלום-הוצאות לצד השני, נושאת עמה הפרזה בסכומה
3 של התביעה משמעות כפולה ומשולשת. עמדתי על כך בענין עו"ד ברנד, שכבר הוזכר,
4 לאמור:

5
6 "תביעה מופרזת מצדיקה את שיפוי של הנתבע, אפילו
7 שהפסיד בה, בגין הוצאות-יתר שהוציא בהגנתו. אף אין
8 מקום להניח לפתחו של נתבע את סכומה, המופרז
9 בעקבותיו של סכום-התביעה, של אגרת-ההליך. כמעט על
10 כורחו ייאלץ בית-המשפט לבוא 'חשבוך' עם תובעים,
11 שהפריזו בתביעתם וככל שההפרזה רבה יותר כך תהא
12 התוצאה טובה פחות לאלה. כך הוא בגריעה מסכומה של
13 הזכייה או מן ההוצאות ומשכר-הטרחה, שאלה הוציאו
14 בניהול-תביעתם המוצדקת; כך הוא, בנסיבות חריפות יותר,
15 בחיובם של תובעים אשר זכו, לשלם, בכל זאת, הוצאות
16 לנתבעים אשר הוציאו את דיבתם" (ת"א 39556-08-18
17 הנ"ל, [פורסם בנבו] בפסקה העשירית לפסק-דין).

18
19 מטעם זה לא אוכל לפסוק לתובעים את הסכום, שהיה מקום לפסוק להם אלמלא הם
20 העמידו את תביעתם על סכום מופרז. לא אוכל, בהתאם, לחייב את הנתבע לשפות את
21 התובעים במלואו של סכום-האגרה ששילמו אלא עד לסכום, שהיה משולם אלמלא
22 ההפרזה. שלישית, המענה להגנה יקרה יתר-על-המידה, שנדרש הנתבע להעמיד יגרע,
23 כמו מאליו, מזכאותם של התובעים להחזר של שכר-טרחה של עורך-דין. "

24
25 123. ומן הכלל אל הפרט, בנסיבותינו אנו דעתי אינה כדעתו של כב' השי' הימן בכל הנוגע לתוצאה
26 של גריעה מסכומה של הזכייה עצמה שיש בה כדי להקל בחומרת הפרסומים וזאת להבדיל
27 מגריעה מסכום ההוצאות ושכר הטרחה.

28
29 124. לאור כל המפורט לעיל, הנתבע 1 ישלם לתובע סך של 86,500 ₪.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 27243-05-17 עמית ואח' נ' נבעה ואח'

תיק חיצוני: תיק עזר

1 הנתבע 2 ישלם לתובע סך של 25,000 ₪ ולתובעת סך של 15,000 ₪.
 2
 3 125. כמו כן, הנתבעים יישאו בהוצאות התובעים, ביחד ולחוד, בסך של 3,000 ₪ אגרת בימ"ש
 4 (כאשר הנתבע 1 יישא מסכום זה בסך של 2,000 ₪ והנתבע 2 יישא בסך של 1,000 ₪) וכן
 5 בשכר טרחת עו"ד בסך של 5,000 ₪ (כאשר הנתבע 1 יישא מסכום זה בסך של 3,500 ₪
 6 והנתבע 2 בסך של 1,500 ₪).

8 הסכומים ישולמו תוך 30 ימים.

10 זכות ערעור לבית משפט מחוזי מרכז – לוד תוך 45 ימים.

11 המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.

12
13
14 ניתן היום, כ"ד אדר תשפ"א, 08 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

15
16
17

 נועם רץ, שופט

